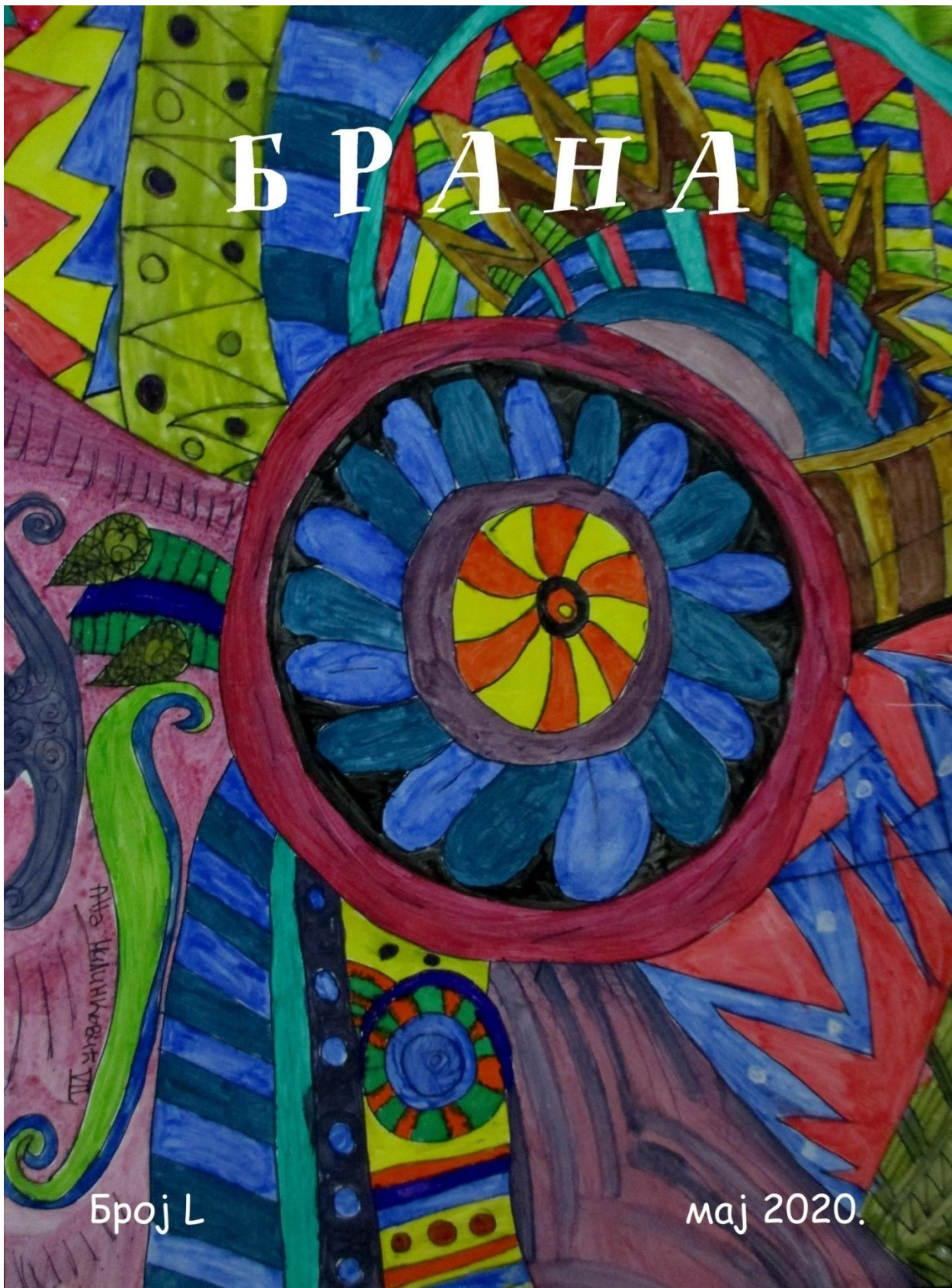

БРАНА

Број L

мај 2020.

Б Р А Н А

Лист ученика Основне школе
„Јанко Катић” Рогача

Уређивачки одбор:

Софија Попов-Марковић-психолог,
наставници, учитељи, ученици

Директор

Јелена Поповић

Уредник

Јовка Дивац -
школски библиотекар

Адреса:

Основна школа „Јанко Катић”
Космајска 153
11453 Рогача
Телефон: 011/8255-023

мејл: osjankokatic@gmail.com

веб страна: osjankokaticrogaca.nasaskola.rs

•Насловна страна :

Ана Милинковић VII

ОШ ''Јанко Катић'' - Рогача

Промоција школе

- У емисији " Прело у нашем сокаку" на телевизији " Нарру" гостовали су директорка школе Јелена Поповић и ученик VI разреда Јован Белевски. Емисија је емитована 12. јануара 2020. године. у којој је ученик говорио о писању поезије и промовисао своју књигу " Збирка песама" .

Пројекат Светски дан књиге...Пројекат Светски дан књиге... Светски дан књиге...

Светски дан књиге

Увремену поплаве савремених технологија право је умеће заинтересовати ученике за књигу као штампани медиј.

У циљу мотивисања ученика да више читају и самим тим повећају свој лексички фонд (своју вербалну и писану комуникацију), Тим за самовредновање осмислио је пројекат "Обележавање светског Дана књиге" кроз низ различитих месечних активности (мини школски Сајам књига у оквиру кога су се размењивале половне књиге и уџбеници, правили и продавали обележивачи страница, мале полице и држачи за књиге (развијање предузетничког духа), правили пригодни панои и плакате којима се промовише књига, организовали књижевни матинеи, промовисале књиге наших ученика (Јован Белевски 6.р) и сл.).

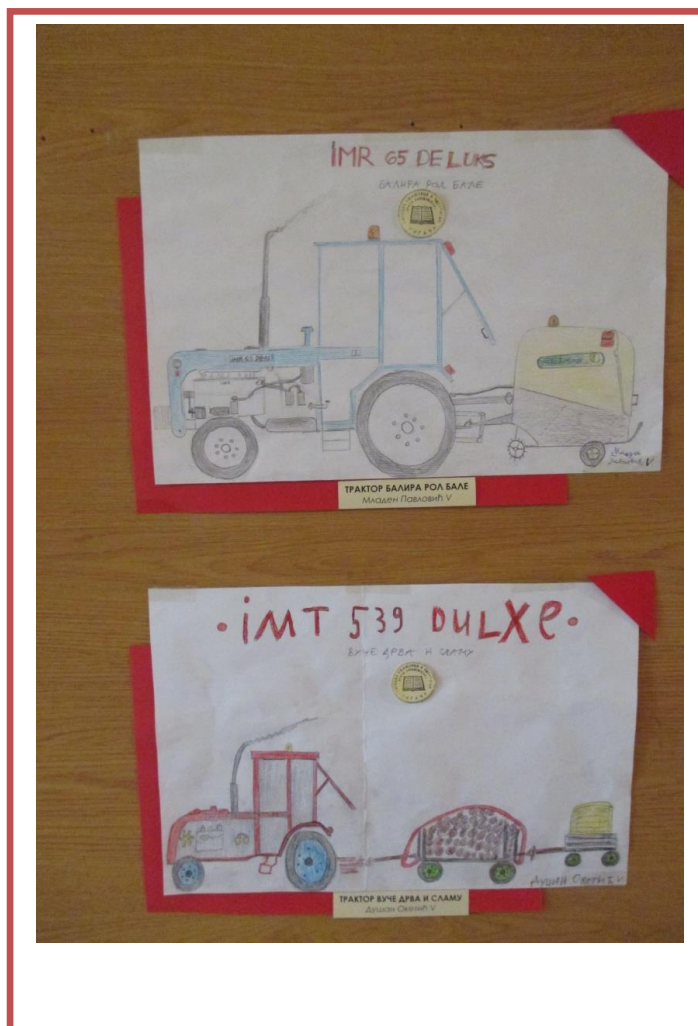
Богата збирка **Пољопривредне поучне библиотеке** из 50-их и 60-их година смештена у школској библиотеци представља праву малу музејску ризницу коју смо овом приликом представили јавности. С обзиром на аграрно подручје у којој се школа налази, велико интересовање, посебно дечака, привукли су делови изложбе о тракторима - Трактори некада и Трактори данас, као и презентација ученика 7. разреда о овим незамењивим машинама.

Пројекат Светски дан књиге...Пројекат Светски дан књиге... Светски дан књиге...

Детаљи са изложбе

Пројекат Светски дан књиге...Пројекат Светски дан књиге... Светски дан књиге...

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Литерарни конкурс
"Сопот -мој завичај"
2020.

На седмом књижевном конкурсy који је расписала Градска библиотека "Милован Видаковић" у Сопотy у сарадњи са Градском општином Сопот, на тему "Сопот - мој завичај" ученик другог разреда **Марко Васић** освојио је прво место (у категорији од I до IV разреда), а ученик шестог разреда **Јован Белевски** освојио је друго место (у категорији од V до VIII разреда).

Свим осталим учесницима уручене су захвалнице.

Мој завичај

Мој завичај је Космај,
ту природа сваком прија,
сваког дана шетамо шумом
мој друг Стефан и ја.

Ту има разних животиња
и шарених птица,
ја се највише радујем кад сретнем
јелена - шумског принца.

Марко Васић II₁
ПРВО место (I- IV)

Награђени рад Јована Белевског VI₁ објављен је на последњој страни.

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Градска библиотека у Сопоту

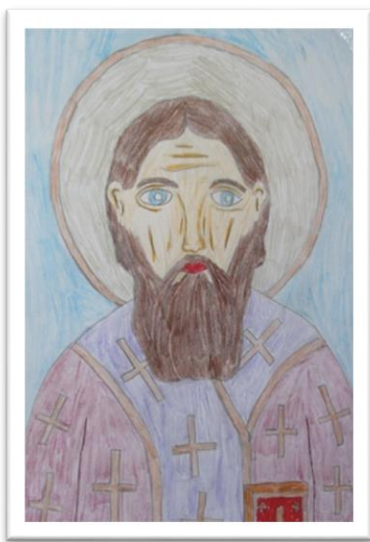

Свети Сава... ликовни конкурс... ликовни конкурс...ликовни конкурс...

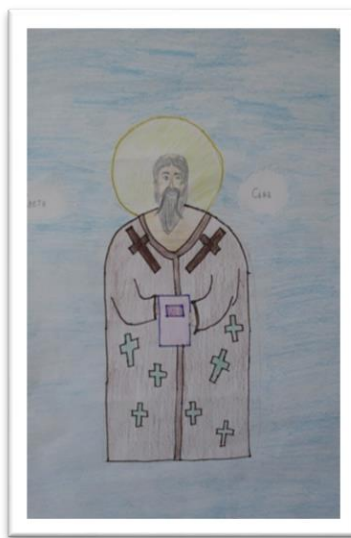
СВЕТИ САВА

27. јануар 2020.

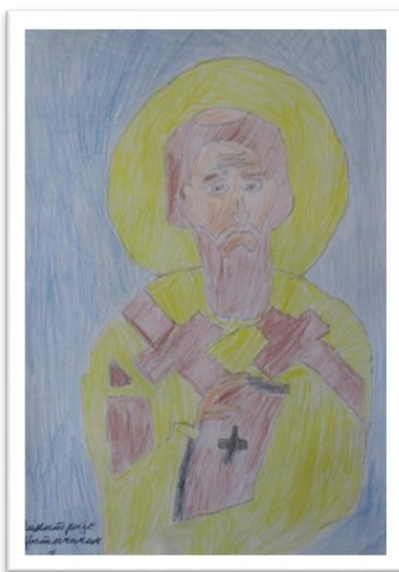
ликови конкурс

Марија Ивковић IV
ПРВО МЕСТО

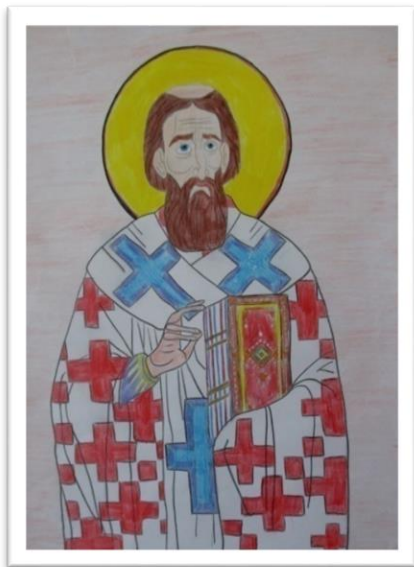

Матеја Ћурић III
ДРУГО МЕСТО

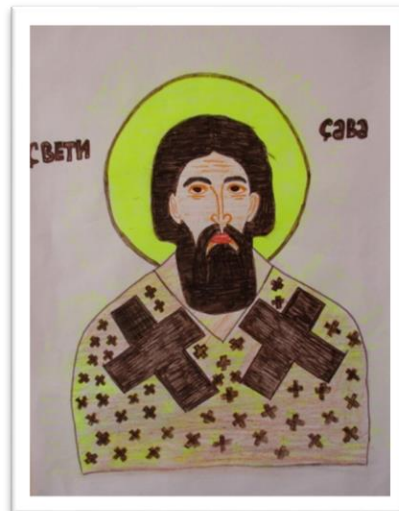

Димитрије Цветичанин III
ТРЕЋЕ МЕСТО

Свети Сава... ликовни конкурс... ликовни конкурс...ликовни конкурс...

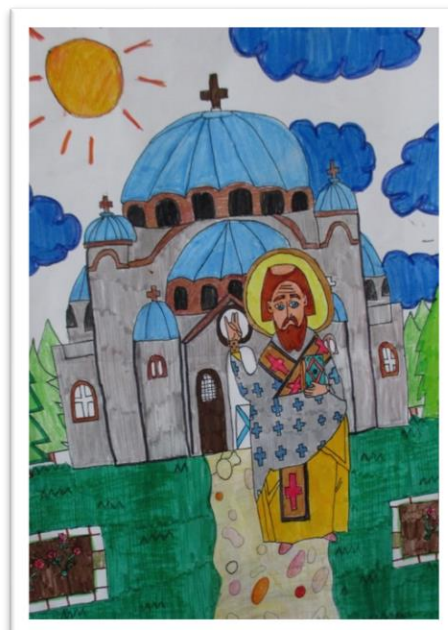
Теодора Милосављевић VI
ПРВО МЕСТО

Јелена Марјановић VII
ДРУГО МЕСТО

Анђела Блажић V
ТРЕЋЕ МЕСТО

Анђела Блажић VII
ТРЕЋЕ МЕСТО

Свети Сава... литерарни конкурс... литерарни конкурс... литерарни конкурс

СВЕТИ САВА

27. јануар 2020.

литерарни конкурс

СВЕТИ САВА

Једне ноћи бурне, тмурне, усред грома и олује,
родио се Растко, Немањић Растко.
Добио је име по речи храст
да би бранио српску част.
Растао је уз два брата,
два малада краља Стефана и Вукана.

Витешки позив га занимао није,
он би пре убоге светом водом да мије.
Ишавши бос до врата сваког светогорског
манастира,
он храну није хтео да бира.
Хранивши се скромно, пивши само воду
посветио се свом светом ходу.

Витезови су га нашли, ал беше било касно,
јер он више није био Растко.

Сад се зове Сава и неће да се врати.
То кад су чули и отац и мати
дали су га опет звати.
Али се Сава поколебати неће,
јер у монаштву за њега једино има среће.

Јован Белевски VI₁
ПРВО МЕСТО

СВЕТИ САВА

Био је дете
од главе до пете,
звао се Растко
и лепо је раст'о.

Круна га је чекала
ал' је није хтео.
Побеже на Свету Гору
где се поново роди
и постаде Сава.

Био је монах, светитељ,
први просветитељ.
Отварао је цркве и школе
и учио децу да се Богу моле.

Била је то мудра глава
која је људима слогу дала.

Катарина Матић V₁
ДРУГО МЕСТО

Свети Сава... литерарни конкурс... литерарни конкурс... литерарни конкурс

ЖИВОТ И ДЕЛО СВЕТОГ САВЕ

Сигурна сам да сви знамо ко је Свети Сава. Данас је он надалеко познат српски светитељ. Али, пре тога, његов живот био је сасвим обичан. Ипак, постојало је нешто што га је разликовало од других.

Рођен је давне 1175. године као Растко Немањић, син великог жупана Стефана Немање и Ане Немањић. Важна је личност за српски народ зато што је био први српски архиепископ, српски принц, монах, игуман, књижевник и дипломата. Још као малог, Растка није занимало исто што и његове вршњаке. Круна и власт га нису интересовали, више се занимао за веру и верски утицај. Једном приликом је чуо од неког монаха како постоји иза Солуна свето место које се зове Света Гора, и да тамо у великом броју живе монаси који су све оставили и посветили се Богу и вери. Све ово Растка је натерало да размисли о бегу на Свету Гору зато што је већ тада знао да га родитељи никада неће пустити да оде. И тако је једне ноћи 1192. године побегао и кришом стигао на Атос. Ту се замонашио у руском манастиру Светог Пантелејмона и добио име Сава. Свети Сава је два пута у животу ишао у Јерусалим. Смрт га је затекла на повратку са другог путовања, у тадашњој бугарској престоници-Великом Трнову. Савине мошти је у манастир Милешеву пренео његов нећак Стефан Владислав.

Сава је иза себе оставио многе манастире као што су Студеница, Жича, манастир Милешева. Поред тога, оставио је и неколико значајних дела, а најпознатија су „Житије Светог Симеона“, „Хиландарски типик“ и „Законоправило.“

Због свега овога данас се сећамо Растка, Светог Саве, и са поносом га славимо.

**Ивана Јарановић VII
ТРЕЋЕ МЕСТО**

СВЕТИ САВА

Звоните звона
Растко се роди
син Стефана Немање.

Прочита многе књиге
та паметна глава,
и на Светој Гори
постаде монах Сава.

Цркве, манастире, школе
остави нам Сава,
описмени српски народ,
зато много хвала.

Свети Сава
школска слава,
ђацима је најмилија
као звезда данас сија.

**Ивана Остојић V₁
ТРЕЋЕ МЕСТО**

Свети Сава... литерарни конкурс... литерарни конкурс... литерарни конкурс

СВЕТИ САВА

Ко је био Свети Сава?
Једна мудра српска глава
Што је круну оставио
И Богу се посветио.

У манастир побегао,
Богатства се одрекао,
Посветио живот школи
И зато га народ воли.

Учитељ је први био,
Са љубављу све учио,
Јер без знања ми смо мали
И зато га народ слави.

Маша Банковић II
ПРВО МЕСТО

СВЕТИ САВА

Светог Саву славе школе,
И сви се Богу моле,
Са висине глас се чује,
Данас је дан светитеља Саве.

Данас га славе све школе,
Са свих страна се чује песма,
Славе деца своју славу,
Светитеља Саву.
Лица су им пуна среће, миља
И њих светац благосиља.

И Сава је некад био дете,
Он се у граду Расу родио
И име Растко по њему добио.

Анђела Жујовић II
ДРУГО МЕСТО

СВЕТИ САВА

Наш Сава
Наша слава!
Велики просветитељ
И први српски учитељ.
Са двора је Сава
У цркву отишао.
У нашем народу
Велики дар оставио.

Наш Сава
Наша слава!

Немања Жујевећ II
ТРЕЋЕ МЕСТО

Читам, па шта?

Ученице седмог разреда Ана Милинковић и Ивана Јарановић учествовале су на конкурс "Читам, па шта?" и пласирале су се у други круг такмичења. Ученице су за Општинско такмичење биле у обавези да прочитају по три књиге, предвиђене од стране жирија Библиотеке града Београда и дају приказе датих наслова.

Циљ овог такмичења јесте промовисање културе читања и развијање критичко - уметничког односа према књизи. Ученице ће и даље вредно радити, читати нове наслове.

Поносни смо што још увек има љубитеља књижевности и што их има баш у нашој школи.

Разредни старешина: *Снежана Николић*

"Ен из Зелених забата"

Луси Мод Монтгомери

Необична девојчица, по имену Ен, доспева у Грин Гејблс, у кућу Катбертових. Занимљивог изгледа, црвене косе и лица прекривеног пегама, Ен ће учинити своје окружење зачуђеним. Девојчица је имала чудне обичаје, а неки од њих су били давање имена травкама, цвећу и дрвећу. Често занесена својом маштом, Ен би проналазила начин да скрене мисли од стварности и учини свој свет лепшим.

Великодушност једне девојчице, жеља да упозна људе и да их прихвати баш онаквима какви јесу, права су реткост. Наравно, као и друге девојчице, она је желела да има пријатеље. Увек би била спремна да туђу кривицу пребаци на себе како би помогла другима. У свему томе се огледала Енина пожртвованост и искреност. Та несебичност се могла видети и онда када је спасила бебу Беријевих од гушобоље, и када је Дијанино пијанство од дивљих рибизли преузела на себе, као и оног тренутка када је решила да остане уз Марилу, након Метјуове смрти, и буде њен ослонац, па макар жртвовала своје школовање.

Марила и Метју, брат и сестра који су усвојили Ен, постали су њени вечни пријатељи и њене сродне душе. Марила би била увек та која је Ен враћала из света сањарења и подсећала је на обавезе и одговорности. Величина Ениног лика се огледа у њеној искрености и отворености да прихвати друге са свим манама и врлинама, у њеној жељи да помаже другима. Ен је било потребно пуно времена да себе прихвати таквом каква јесте, првенствено због свог физичког изгледа. Успела је у томе захваљујући Марили и свом сазревању. Марила је, пак, са друге стране, успела да покаже своја осећања и нежност оног тренутка када је схватила колико се везала за Ен и колико јој ова необична девојчица значи.

Коликом јачином је Ен умела да воли, истом јачином је умела да покаже презир : Гилберт Блајт, дечак који ју је задиркивао због њених црвених плетеница, биће у њеној немилости следећих 5 година, све до оног тренутка док Ен не схвати колико се Гилберт жртвовао због ње и док јој Марила не укаже на могућност да може заувек изгубити правог пријатеља.

Након свих догодовштина кроз које је Ен прошла, схватамо да је ово дубока прича о пријатељству и искрености, о проналажењу себе у свету одраслих, о неопходности жртвовања себе ради опстанка пријатељских односа.

Ана Милинковић, 7/1

'' Човек само срцем добро види ''

Чудо, Р. Х. Паласио

Сигурно вам се некада десило да се погледате у огледалу и да помислите да нисте довољно лепа јер имате бубуљице, неправилне зубе, велики нос и уши. Десетогодишњем дечаку Августу Пулману се то свакодневно дешава. Он је свестан свог изгледа и помирио се са тим. Али, можемо ли се претварати да није јако чудно видети дечака деформисаног лица.

Сви га се плаше, зазиру од њега и скрећу поглед због гађења и шока које изазива. Не можемо ни замислити како је њему. Није лако бити другачији и још бити попут Августа. Аги је свестан своје спољашњости и због тога се повукао у свој свет и окружен је само члановима своје породице. Он не зна како је то бити ученик, одлазити свакога дана у школу, покушавати да стекнеш пријатеље.

Када је несигуран и осећа се одбачено, највећу утеху проналази у својој породици и њиховом загрљају. Сестра Вија га обожава, али како сазрева, мења школу и друштво, полако почиње да осећа стид због физичког изгледа свога брата и не налази се у тој новој ситуацији. Ипак, постоје још увек добри људи захваљујући којима прогледамо и увидимо истину.

Исто тако, епизода у којој је приказана екскурзија, Агијеве и Џекове невоље са старијим ученицима, њихова храброст да им се супротставе, да заштите једни друге, показује истовремено колико и Аги и његови другари из одељења сазревају и увиђају шта је право пријатељство. Агијеви проблеми чине да остали сагледају сопствене проблеме, да себе боље разумеју и тиме постану бољи него што јесу.

Важна лекција којој нас учи овај роман јесте : у невољи се пријатељи познају. Постоји ли нешто важније од тога ? Човека чини лепим његова унутрашњост, његова доброта и способност да воли, а не складно лице.

Ивана Јарановић, 7/1

ПРЕПОРУКА ЗА КЊИГУ ''ЕН ИЗ ГРИН ГЕЈБЛСА'' ИЗ ШКОЛСКЕ БИБЛИОТЕКЕ

Ен из Грин Гејблса (Ени из Зелених забата) –
Луси Мод Монтгомери

је роман из 1908. године канадске ауторке Луси Мод Монтгомери. У овом роману за децу и оне који су у души остали деца, Ени, један од најзанимљивијих ликова у књижевности за децу, трага за животном истином кроз упознавање природе. Књига је преведена на 36 језика и продата у више од 50 милиона примерака, што је чини једном од најпродаванијих књига на свету.

Роман је светску славу потврдио и серијом ''Пут за Ејвонли''.

ПРЕПОРУКА ЗА КЊИГУ ''КРОЗ ПУСТИЊУ И ПРАШУМУ''

Кроз пустињу и прашуму – *Хенрик Сјенкјевич*

Авантуристички роман који прати пустоловине двоје младих по дивљим афричким пустињама и прашумама. Осмогодишња девојчица Нела и четрнаестогодишњи дечак Сташа, на превару групе сурових људи, бивају отети. У овој узбудљивој причи описана је њихова борба за повратак кући, тежак пут који су морали да пређу, али и искрена младалачка љубав која се развила између лепе и племените девојчице и храброг и брижног Сташе. На драматичном путу кроз Африку, појављује се и двоје малих домородаца, Кали и

Меа, као и доброћудни слон Кинг и верни пас Саба, који заједно са Сташом и Нелом чине ову дирљиву причу незаборавном.

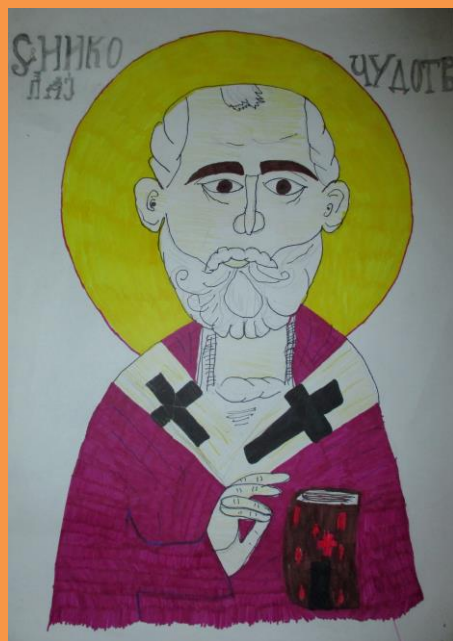
мала галерија... мала галерија... мала галерија... мала галерија...

Маја Павловић 7.р.

Анђела Блажић 7.р.

Анастасија Николић 6.р.

Мила Катић 2.р. - СИБНИЦА
Арханђел Михаило
рад објављен у "Светосавском звонцу"

мала галерија... мала галерија... мала галерија... мала галерија...

Анђела Блажић 5.р.

Ивона Остојић 5.р.

Маријана Кандић 5.р.

Марија Поповић 5.р.

Ана Милинковић 7.р.

Анђела Блажић 7.

Драган Лучић 8.р.

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

НАШИ НАЈМЛАЂИ

ДУЧИНА

Зимски пејзаж

После јесењег пејзажа долази и зимски пејзаж, који вас барем једним погледом зачара, као нека слика коју је насликао неки уметник. Али, није, јер то природа ради сама од себе.

Уочи Божића, на Бадњи дан, деда, два брата и ја кренули смо да сечемо бадњак. Нисмо кренули истим путем као и сваке године, већ другим, који је водио преко села. Дивила сам се природи и голом дрвећу преко којих је нападао бели слој снега. Газили смо по промрзлој трави, која више није била зелена, већ бела. Свуда око нас је био снег. Промрзли врапци седели су у својим малим гнездима скупљених крила и дрхтећи на хладном ваздуху. Чуо се само фијук ветра. Како смо дубље улазили у шуму тако је и све више било трагова од животиња. У потоцима, вода је била залеђена. У тренутку док је деда секао бадњак уплашио ме је мали зека, док је трчећи тражио храну. Све је било попут залеђеног краљевства.

Зимски пејзаж је нешто најлепше што човек може да доживи и осети, и заиста обожавам да уживам у њему.

Маја Пауновић IV/4

Моја другарица

Свако има другарицу, искрену и праву, с којом би желео да подели и највећу тајну у свом животу.

Моја другарица се зове Миа и има девет година. Пошла је у трећи разред ОШ „Јелица Миловановић“ у Сопоту. Њена кућа се налази недалеко од школског терена. Упознале смо се прошле године, када сам се уписала на кошарку. Миа је малог раста и бусцкастог облика. Има кратку косу, браон боје и браон очи. Код ње ми се највише

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

свидело то што, када те види, одмах ти каже шта јој се код тебе допало, а шта не. Када не знам неки корак, она ми помогне и објасни ми да знам за следећи пут. Једна девојчица је почела да ме грди, а она ју је упитала зашто грдиш моју другарицу. Тада сам схватила да би Миа учинила све за мене.

Надам се да ће наше другарство трајати и када будемо престале са кошарком.

Маја Пауновић IV/4

Мој најбољи друг

Свако од нас има најбољег друга или другарицу.

Мој најбољи друг се зове Никола, а презива Поповић. Никола има тамно браон очи и кестенасто браон косу. Јако је борбен и веома смо различити, али то нас не спречава да будемо најбољи пријатељи. Никола је увек ту да прискочи у помоћ. Сваки пут кад се изнервирам или кад сам тужна, Никола ме увек развесели. Никола и ја се понекад и посвађамо, али то траје четири, пет минута. Зато је Никола мој најбољи пријатељ на свету и много сам срећна што имам таквог пријатеља поред себе.

Пријатељство је бескрајно и прелепо. Пријатељство се не може купити, већ се мора стећи. Не морате имати само једног пријатеља, можете имати и више. Пријатељи не морају бити само у школи, пријатељ може бити свуда.

Елена Миливојевић IV/4

Зимски пејзаж

Сваке године, па тако и ове, дошла је зима. А са зимом и њене чари.

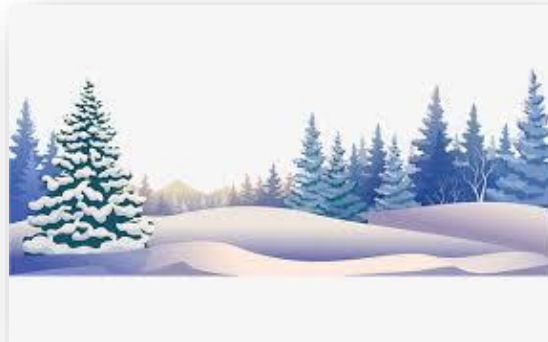
Једног јутра мама ме је пробудила, а напољу је пао бели снег. Устала сам и спремила се да изађем напоље. Изашла сам на свеж ваздух, прошаран мразом. Дрвеће обојено у бело савило је своје гране под тешким снегом, који је током ноћи нападао. Где год се окренем природа се бели и као да је све заспало. Само понеки врабац се чује како у даљини цвркуће. Иза моје куће постоји мали брег где се увек санкамо. Данас је он прекривен снежним покривачем, само негде се види траг од маленог зеца који је скакутао. Кроз тешке беле облаке пробија се по неки зрак сунца, који се на брегу пресијавају као мале шљокице. Све је тако дивно и чаробно.

Нису сви зимски дани чаробни, има и оних који су тмурни и суморни. Али, у сваком од тих дана можемо пронаћи радост.

Елена Миливојевић IV/4

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

СИБНИЦА

Зимски пејзаж

Дошла је зим и унела у наш свет пуно белине и чаролије која је свуда око нас.

Зима је на мом прозору нацртала своје уметничко дело, све је офарбала у бело.

Зимски пејзаж је чаробан и састоји се од бројних слика које су насликане снегом и ледом. Са кровова висе леденице које нам говоре да је ноћ била веома хладна и да је зима показала своје зубе. Целокупна слика зиме буди у мени најнежније осећаје. Волим да гледам нежне беле пахуље које лепршају и топе се у ваздуху.

Зима својом чаролијом увек пронађе начин да измами наше осмехе на лицима.

Зимски пејзаж осликава лепоту природе на најбољи начин. Прелепи зимски пејзажи ће увек остати у мом најлепшем сећању.

Анђелка Милијановић II₂

Нова година

Време када се прослављају новогодишњи и божићни празници за мене је најлепши период у години. Тада су сви узбуђени, размишљају како ће провести Нову годину, како ће укарсити своје домове и обрадовати најмилије.

У мојој породици празницима се сви спосебно радујемо. Мајка се побрине око јела и пића. Увек направи пуно укусних сланих и слатких јела за новогодишњу ноћ.

Тата је задужен за осветљење. Цело двориште и ограду тата украси лампицама. Браћа и ја китимо јелку. За ту прилику набавили смо много великих и малих кугли.

Од папира смо направили пахуљице које смо залепили на прозор, а правили смо и новогодишње честитке као и списак жеља за Деда Мраза.

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Онда чекамо први јануар да видимо шта је од поклона оставио под јелку.

Увек ми се испуне све жеље са списка и зато сам захвална мами и тати, односно, Деда Мразу.

Каква год била стара, Новој години се увек сви радујемо.

Првог јануара одмара се од старе године и отварају се нови поклони, а онда ми, деца, рачунамо колико још има до следећег отварања поклона.

Анђелка Милијановић II₂

Јесен у мом крају

Једне недеље сам ишла у шетњу кроз ливаде. Јесен је мењала боје у сваком дану. Дрвеће има све мање и мање лишћа. Сваке јесени боје дрвећа су другачије. По неко дрво има лишћа и даље.

Животињице се спремају за зиму, скупљају храну и праве своја скровишта, а птице одлазе на југ.

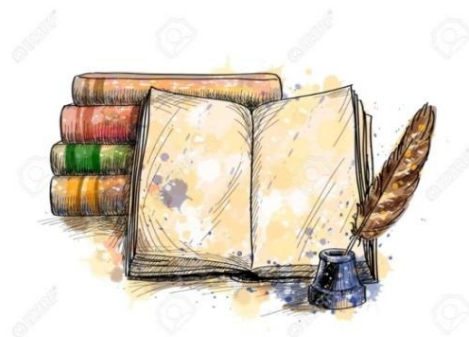
На ливади, на којој сам застала, видела сам много осушене траве и пољског цвећа. Искористила сам прилику да наберем преосталог сувог цвећа за кућу. То осушено цвеће има баш симпатичан мирис.

На јесењем ветру трава и цвеће ћарлијају.

Облаци сваког дана имају другачији облик. Понекад ме подсећају на слике делфина.

Много волим јесен, јер је сваки дан чаробан и изненади ме колико је другачији од претходног дана.

Мила Катић II₂

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Последњег дана у оквиру **Дечје недеље**, 11.10.2019.године, посетили смо издвојено одељење у Сибници. Присуствовали смо приредби коју су ученици трећег и четвртог разреда припремили за своје млађе другаре поводом њиховог пријема у Дечји савез. Ученицима првог разреда свечано су уручене приступнице и беџеви, а ученике су посебно обрадовале нове књиге лепог дизајна и популарне садржине које им је поделила библиотекарка (поклон матичне школе њиховој малој библиотеци).

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Мама

О свима нама брине мама
у томе јој помаже баба.

Кувају, спремају и дом чувају,
у томе их деца подржавају.

I₂, II₂, III₂ и IV₂

СИБНИЦА

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

РАДОВИ НАСТАЛИ У ДОБА КОРОНЕ

настава на даљину

ДУЧИНА

Стигао је мај у мој крај

Једно од најлепших годишњих доба је пролеће. А један од најлепших месеци пролећа је месец мај.

Када дође мај сва природа се већ пробудила и оживела. Ливаде су пуне разног шареног цвећа и вредних пчелица, које иду са цвета на цвет. Дрвеће је пустило своје крошње пуне зелених листова и малих цветића, који ће бити укусни плодови. Са мајем је дошло лепше време са пуно сунчаних и ведрих дана без кише. Доста времена проводимо напољу. Играмо се игара попут јурке, жмурке, ледених чика, фудбала и многих других. Моја бака сади башту. У башти има лука, грашка, першуна, парадајза и пуно другог поврћа, које ће касније израсти и биће јако укусно. Мама и ја пуно волимо цвеће и садили смо га у свим бојама. Имамо шарене лозице, петоније које су цветале у разним бојама. Највише волим своју трешњу, која сазрева у мају и прва је у комшилуку. Кад сазри сва деца дођу код мене на трешњу. Баш се лепо забављамо, играмо и једемо трешње. Дани нам пролазе брзо уз игру и смех.

Мај је дошао у мој крај, обојио цвећем и сунцем мој завичај.

Елена Миливојвић IV/4

из ђачког пера... из ђачког пера... из ђачког пера...из ђачког пера...

Стигао је мај у мој крај

Мај је стигао коначно и у мој крај. Природа се пробудила. Дрвеће је обукло шарене хаљине, а дворишта и ливаде су се покрили зеленим покривачем. Животиње су веселије, куце и маце шетају улицама. Чује се цвркулт птица, певају своје омиљене песме. Лептирићи лете са цвета на цвет. И људи су срећни, сеју баште и обрађују њиве.

А деца су највише срећна. Ближи се крај школске године, почело је лепо време. Имаће више времена за игру и дружење. Само да почне распуст.

Лена Милијановић IV/4

Стигао је мај у мој крај

Стигао је мај и са собом донео радост и весеље људима, деци и животињама. Сви се буде из зимског сна. Људи облаче: мајице, шорцеве и папуче.

Све је весело. Сви се радују лепим сунчаним данима. Моје двориште је најлепше када дође мај. Цветале су лале, зумбули, љубичице. Цело двориште је обукло зелено одело са белим радама прошараним по себи. Дрвеће је цветало и спрема полако своје плодове да изнесе. Ми, деца, играмо се на зеленим ливадама. Потоци жуборе, зечеви скакућу, срне пасу зелену траву и брсте лишће. Људи сеју баште и обрађују њиве. У баштама се највише сеје: лук, парадајз, краставац, кромпир, купус. Птице селице се враћају у своја топла гнезда.

Сви су срећни, сви се радују. Лепо време доноси радост одраслима, а највише деци. Ближи се крај школске године и распуст. Деца највише воле распуст зато што имају више времена за игру и дружење.

Лука Милијановић IV/4

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Стигао је мај у мој крај

Свако село, у сваки град, на сваку планину, крај сваке реке и потока, стигао је мај. Па тако и у моју улицу.

Мај је стигао у моју улицу и са собом повео бујни прекривач радости, среће и веселја. А уз то су људи много веселији. Све мале животиње: зеке, маце, куце сад су веселије и радосније. Људи бораве више у природи. Сви они који имају животиње сада могу да их пусте на пашу. Људи који су до пре две-три године живели овде, па се преселили негде у град, почели су да долазе овде у викендице, док је лепо време. И ја сам много више у природи и активнија сам напољу. Људи су почели да налажу живину, пошто је месец мај идеалан месец за то. Људи почињу да косе траву и саде баште, сеју кукуруз, детелину и још много тога. А уз све то ближи нам се и крај школске године.

Месец мај је право време за све ове послове, али су и други месеци важни на свој начин.

Александра Остојић IV/4

Стигао је мај у мој крај

Стигао је мај, најлепши месец у години. Природа почиње да показује своје лепоте.

Мој крај постаје богатији новијим мирисима и бојама. Када пролеће замени зиму мој крај постаје много лепши. Све почиње да се буди. Сунце је обасјало мајске дане. Сада већ излазим на улицу да играм своје омиљене игре. Дрвеће је олистало, а на његовим гранама се чују птичице, које весело цвркућу. У мом дворишту полако почиње да цвета моје омиљено цвеће, лале и руже. А трава је зелена и мека попут најлепшег тепиха. Прве трешње и јагоде, радост сваког детета, стигле су у мом дворишту. Вредне пчелице су почеле да сакупљају мед. Осећам се боље, јер ми родитељи више не бране да излазим из куће због хладноће. Људи су расположенији. Викендом долазе у своје викендице или иду на излете са породицом. Лепо време заменило је дуксеве и јакне са мајицама и шорцевима. Увече се са својим друштвом окупљамо на оближњем школском игралишту и играмо се разних игара.

Мој крај је прелеп у мају, јер је све шарено, цветно и мирисно. Радујем се сваком новом дану у природи и сунцу.

Маја Пауновић IV/4

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

СЛАТИНА

Вук Ђорђевић, 2/5 - Слатина

Позорница и ликови за драмски текст „Шума живот значи“, тематски везана за Екологију, очување природе.

Ања Милосављевић, 1/5 - Слатина

Илустрација поеме „Јежева кућица“

Моја Лена

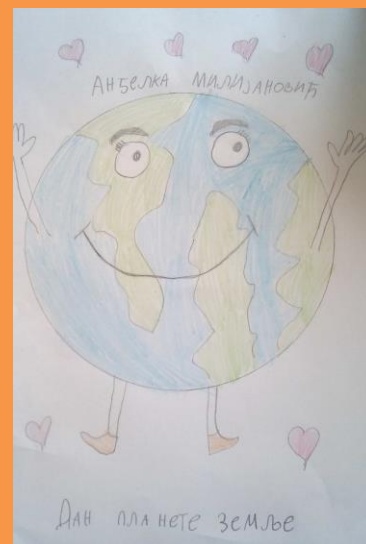
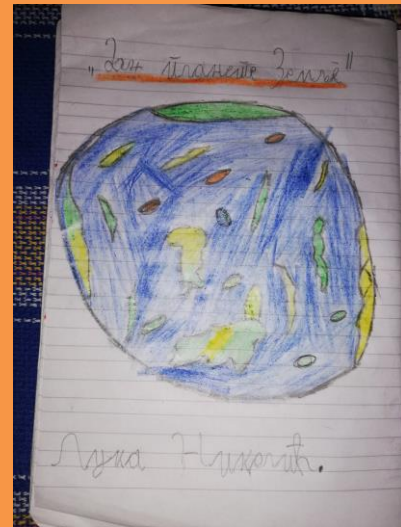
Моја омиљена животиња зове се Лена. То је једна лепа и паметна куца, какву сам ја и желела. Добила сам је од тате на поклон. Тата је Лену нашао у дворишту, саму, уплашену и гладну. Неко је ту оставио. Тада је била јако мала, а сада је велика куца. Очи су јој црне као зрно бибера, а длака се бели као снег. Лена има још једну другарицу, то је једна маца. Њих две воле да се заједно играју. И ја обожавам да се играм са њима.

Ања Милосављевић, 1/5 - Слатина

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Сибница

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Енглески језик

Наставник: Јасмина Пантић
Радови првака - лекција *Clean and tidy*

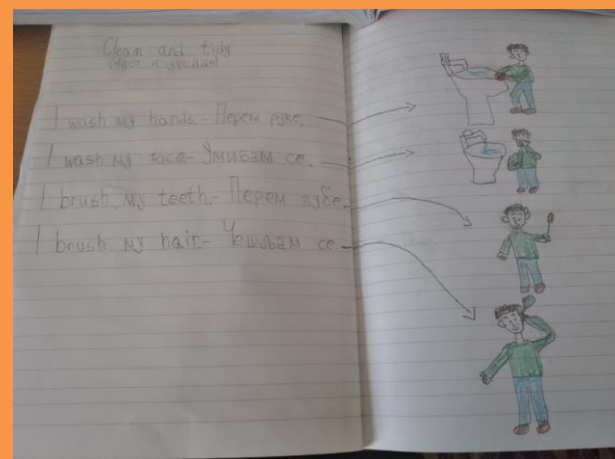
Ања Милосављевић 1-5

Ања Милосављевић 1-5

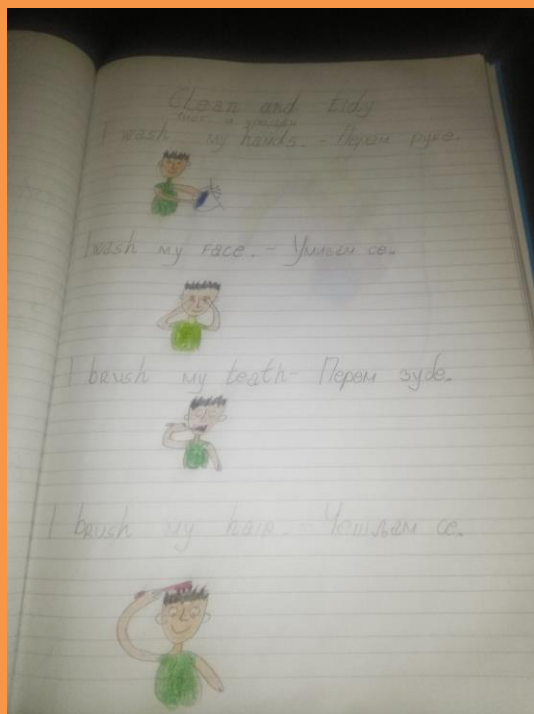

Филип Павловић 1-3

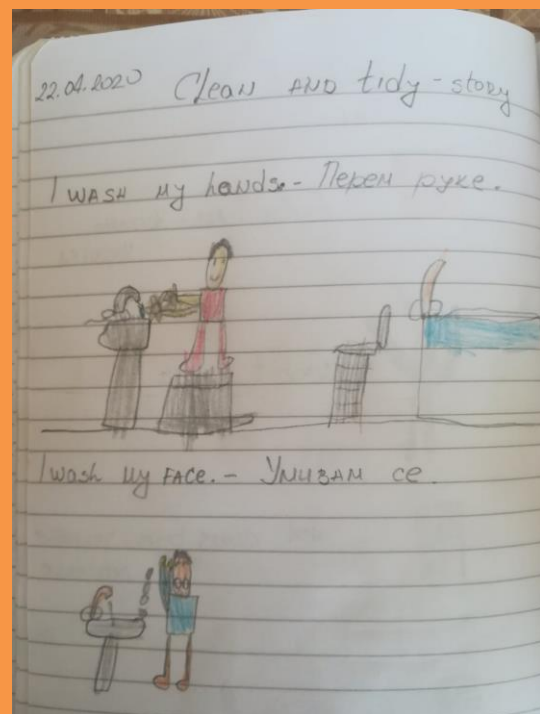

Илија Живановић 1-4

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Милијан Савић 1-3

Вукашин Станисављевић 1-3

Вукашин Станисављевић 1-3

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Дан планете Земље

- Поводом обележавања Дана планете Земље ученице Анђела Блажић и Јована Миленковић учествовале су на ликовном конкурс који организује Центар за еколошко образовање и одрживи развој. Конкурс се организује са циљем подизања еколошке свести и значаја очувања животне средине.

Разредни старешина: *Снежана Николић*

Анђела Блажић 7-1

Јована Миленковић 7-1

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

ДУЧИНА

- За највећи хришћански празник Ускрс присетили смо се занимљивих обичаја. Правили смо декорације и фарбали јаја. Ученици су посебно уживали у шарању јаја, јер су се поред традиционалних начина упознали и са новим техникама фарбања.

Анђела Милинковић I4

Илија Живановић I4

Андреја Јанковић II4

Урош Симеуновић II4

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Једном прваку недостаје школа и другари.

Илија Живановић I4

- Тема пролеће је била права прилика да одложимо четкице и пробамо да сликамо отискивањем прста, виљушке и флаше.

Илија Живановић I4

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

- Током обраде „Јежеве кућице“ Бранка Ћопића, ученик првог разреда Илија Живановић је добио инспирацију да направи главног лика Јежурку Јежић.

- Ученица другог разреда Тијана Јањић је причом у сликама представила песму Бранка Ћопића „Болесник на три спрата“.

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

- Символи домовине - застава Републике Србије направљена помоћу тробојне вунице.

Тијана Јањић II4

- Дане у ванредној ситуацији смо учинили занимљивијим правећи играчке од рециклажног материјала.

Младен Остојић II4

Илија Живановић I4

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Моја породица

Рођена сам у најлепшем селу испод планине Космај. Моје село се зове Дучина. Где год да погледаш видиш само зеленило и понеки црвени кров куће.

Живим у мирној породици, са мамом, татом, млађом сестром и две баке. Све их неизмерно волим, као и они мене. Често нам долази и моја тетка и тада нашој срећи нема краја. У нашој кући се увек чује смех и шала. Лепо се слажемо, а мене то чини поносно. Мама и тата испуњавају моје жеље, а ја их због тога увек слушам. Када се лепо понашам, пусте ме да идем код другарице да се играм и тада се осећам пресрећно. Најважније је да смо сви здрави, срећни и насмејани.

Старија другарица ми је рекла да када растеш у доброј породици и када си послушна, све ти иде добро, сви те воле и слободе имаш колико ти треба.

Тијана Јањић II4

● Саставима и цртежима смо обележили Светски дан заштите животне средине. Овај важан дан се обележава сваког 5. јуна. Циљ наше радионице је био да проширимо свест и скренемо пажњу на бројене еколошке проблеме и потребу очувања животне средине.

Заштитимо животну средину

Човек својим активностима и понашањем много утиче на животну средину.

Загађивањем животне средине човек може да доведе у опасност здравље људи, животиња и биљака. Неодговорне фабрике загађују ваздух који удишемо. Непланском сечом шума загађења ће бити још већа. Да не би дошло до тога, треба да штитимо шуме и да садимо нове. Воду треба да штедимо и штитимо од различитих загађења. Људи који бацају отпад свуда укаоколо загађују животну средину. Мени то смета, јер је опасно и ружно.

Лепо бих замолила све људе да више не загађују и да чувају средину у којој живе.

Тијана Јањић II4

Тијана Јањић II4

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Заштита животне средине

У контејнере бацај смеће!
Не сеци дрвеће!
Не гази цвеће!
Посади дрвеће!
Залиј цвеће!
Погледај како је леп свет.
Чишћење твоје околине је
заштита животне средине.

Младен Остојић II4

Заштита животне средине

Животна средина треба да буде чиста, да би људи били здрави.
Амбалажу од папира, пластике, стакла и метала треба да бацамо у контејнере који су за то намењени. Природу чувамо ако не сечемо дрвеће и бринемо о животињама. Ових дана ћу направити кућицу за птице. У томе ће ми помоћи тата.
Сви треба да се трудимо да не загађујемо околину.

Илија Живановић I4

Илија Живановић I4

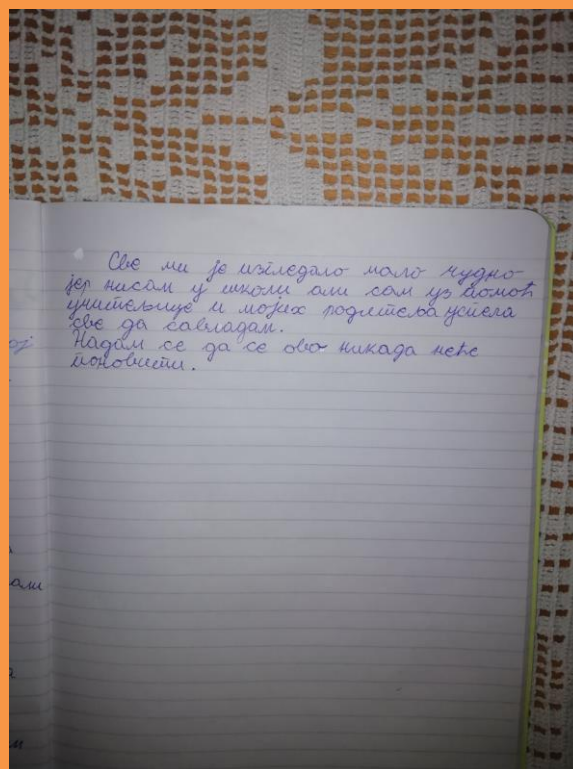
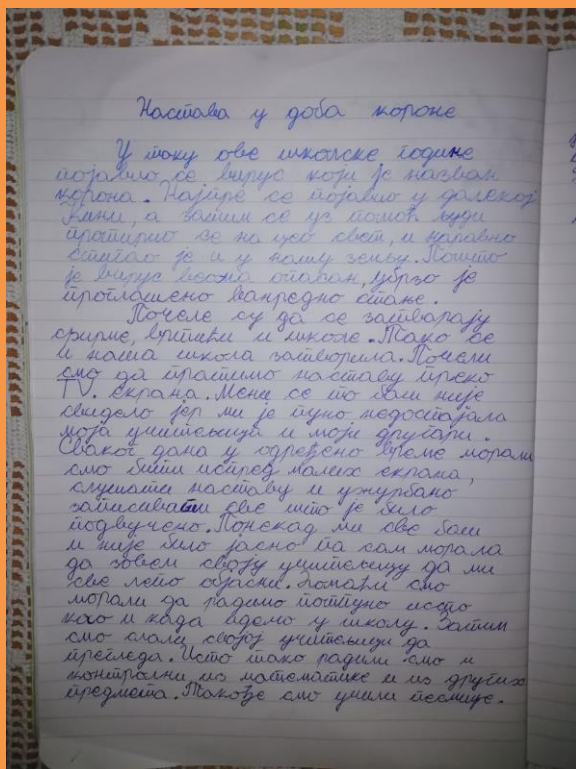
радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

ДРУПТА

Миљан Савић 1-3

Букет за учитељицу

Анријана Матић 3-3

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Сара Јовановић 3-3

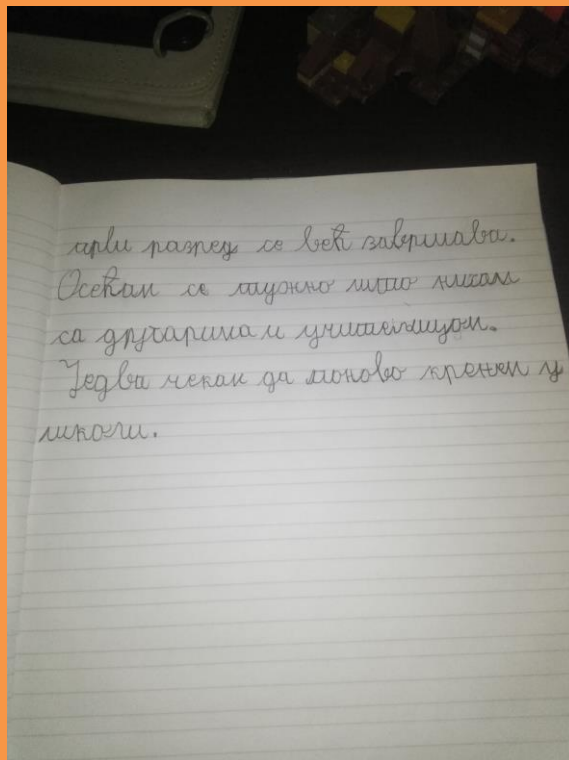
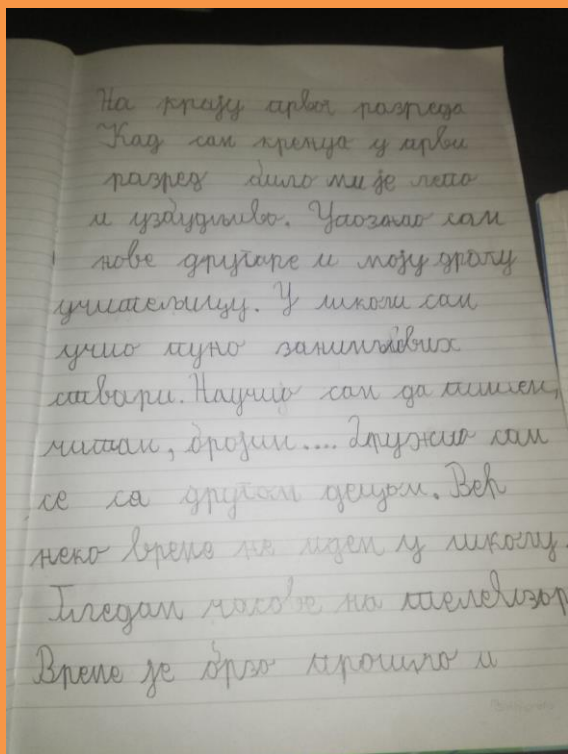

Роботски змај на саставу

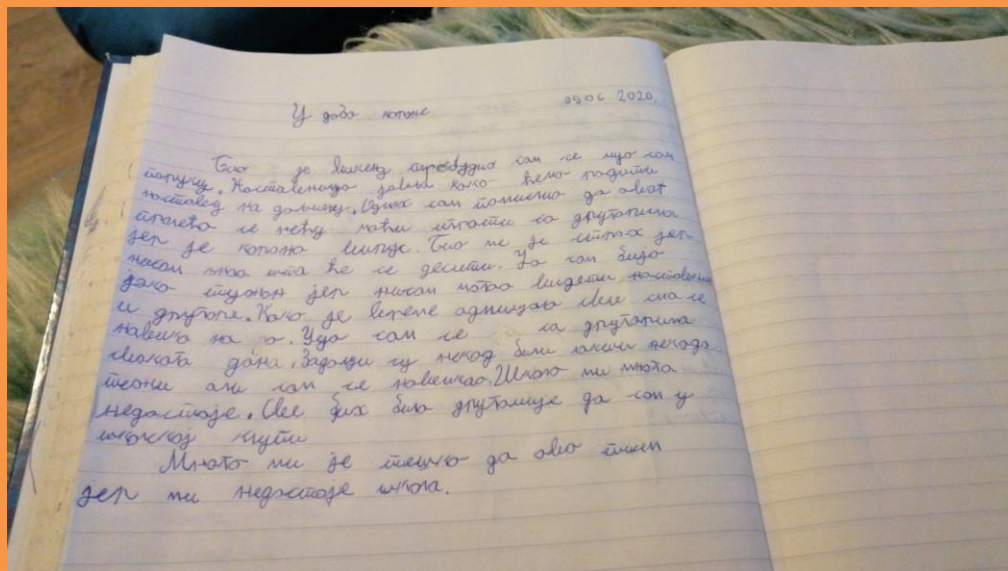

Андријана Матић 3-3

радови ученика... радови ученика... радови ученика... радови ученика...

Миљан Савић 1-3

Војин Јеринић 3-3

Космај – мој завичај

Космај је леп кроз целу годину, од стидљивог пролећа до оштре зиме. Од свих ових лепота не знам с којом да почнем.

Па, хајдемо онда са пролећем.

Рађањем природе на још голој планини вијугају линије четинара који се скромно зелене. А мали нежни пупољци стидљиво покушавају да се отворе. Поток мирно жубори и тече због свеже отопљеног зимског снега. Све се буди. Пупољци се претварају у лишће и природа облачи свој најлепши плашт. Када лети свуд запече Сунце, у скромном гају, који ми називамо Космај, увек је свеже и пријатно. Ветрић стидљиво и благо пирка кроз шумске кутке у које свако понекад зађе да би нашао свој мир. Све је обасјано и окићено цвећем и цвркутом птица. У јесен природа мења стил облачења и прелази у мало пасивније тонове - жуте, наранџасте, црвене и браон боје. Све је утихнуло и умирило, живахност је нестала као да сви знају да им се спрема оштра и хладна зима. Зиме природа облачи венчаницу, али се време понаша као маћеха која жели да уништи то венчање. Гости на овом венчању су само по који зец или срна који ту и тамо протрче снежним гајем.

Јован Белевски, 6.разред
ДРУГО место (V - VIII)

